

Kattıklarımız Kadar Değerliyiz

– Zontul · 04 Ocak 2014

K/ATTIKLARIMIZ kadar DEĞERLİYİZ...

Dalında bir tomurcuktu..Annesinin gölgesinde gonca oldu..

İlahi kader ki annesinin yaprakları döküldü,toprak oldu.Eğildi yanındaki gül dalına;

-Ben,dedi.Yarın gül olacağım..

-Evet,dedi gül dalı..Farkediyorum büyüdüğünü..

Devam etti.

...

Nice güller geçti üzerimden.Kimi umutlu açıldı,kimi korkarak,kimi özgürce,kimi de çok sevinerek..

Unutma ki yaşam bunların hepsini içerir.

Umut.. Açmayı beklemendir zaten..

Sevin..Çünkü güzelliğin ve renginle doğa seni kucaklayacak..

Kork..Belki yaşayamadan koparacaklar,belki ezecekler..

Özgürsün..Dağ, taş, rüzgar, toprak senin..

Bir şey var,birşey işte..Ondan çok korkmalısın..

-Nedir ki, dedi gonca..

Amaçsız, hedefsiz,ne uğruna yaşadığını bilmeden yaşamandır..

Sen umutla açıl..

Mis kokular kat,güzelleştir doğayı..

Gönüllere sürur ol..

Bülbüle aşk..

Kelebeğe,arıya,böceğe bal ol,su ol..

Dökülen yapraklarınla renk ol..

Kitap aralarına hapsolsan bile kurutularak//

Güzelliğin ile/verdiğin huzur ile

Mutlu ol..

...

Yarını bekle şimdi!

-Bekliyorum, dedi gonca heyecanlı ve ürkek..

Gül dalı;

-Ben de heyecanlıyım..Hadi bakalım son kez toparla iyice yapraklarını..

Yarından sonra toparladıkların hayat yolun olacak...

.....

K/attıkların kadar değerlisin

Ve aldıkların kadar tüketici..

O bir gül'dü/bir gülümsedi ...tabiat güldü. Ve tabiat güldü..varlık güldü.. Neler kattı kainata..Neler kattı

ruhuma. Kokusuyla ciğerlerim, renkleriyle gözlerim, görünüşü/ güzelliğiyle ruhum sürura gark oldu..

Bir çiçektir o...Sadece bir çiçek.

Ya insan! Tüketmek eylemine daha çok vermek /katmak erdemini eklese...

Üretse! nimetleri farklı şekillerde kullanarak..

Verse. ..Sadaka, zekat, söz fikir, yardım ,iş ,aş.. Sahip olduklarından neyi varsa.. Rabbin sunduğu cevherlerden..

İncinmese hava, su, toprak, bitki, hayvan ve İNSAN!

K/atmalı...

Tüketim heyecanını atarak katmalı dünyaya kâinata... Kirletmeden!

Dikili ağacı olması adına ,iyilik adına, amel defterinin kapanmaması adına, aldıklarının hiç olmasa bir kısmının bedeli adına..

Güle meftun idi bülbül. Başını döndürmüştü gül kattıklarıyla. Zaten dönen bir dünya. Bizim kattıklarımıza meftun olsun da daha bir başka dönsün başı! Diyelim nükteyle...

Sızdırdıklarımız kadar kalıcı ve değerliyiz...

Nilüfer Zontul Aktaş